

Biskoppen over Aalborg Stift.

Aalborg, den 5. Oktober 1925.

I Skrivelse af 5. f. M. har Kirkeministeriet anmodet Deres Højærværdighed om at ville indhente de øvrige Biskoppers Erklæring om Ønskeligheden af at gennemføre en Ændring i den bestaaende folkekirkelige Lovgivning, hvorved der kunde gives Frimenighedspræst Rørdam, Ryslinge, Adgang til at holde Gudstjeneste med Daab og Altergang i Folkekirkens Kirker. Uagtet jeg for Tiden har Orlov fra mit Embede og paa Grund af Sygdom ikke maa beskæftige mig med Embedsforretninger, har jeg ment, paa Grund af denne Sags principielle Betydning, at maatte tilsidesætte Hensynet til mit Helbred og fremkomme med en kort Udtalelse.

I Almindelighed kan jeg ganske slutte mig til, hvad Biskoppen over Fyns Stift har udtalt i sin Erklæring af 31. August f. A. Da Frimenigheden i Ryslinge ikke har faste Ritualer for Daaben, vil ingen redelig Biskop kunne afgive det i Lov om Kirkers Brug, § 14, omtalte Skøn over Frimenighedens Forhold. Og naar det vides, at en af de Daabsformer, som kan komme i Betragtning, er det saakaldte „Ryslinge-Ritual“, vil der ved at give Frimenighedspræst Rørdam Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker kunne opstaa Vanskeligheder, der truer selve Folkekirkens Eksistens. Det er jo ikke ukendt, at vi er flere, der ikke mener, at en Daab efter dette Ritual ikke er en ret kristelig Daab. Men da det i Lov om Kirkernes Brug, § 19, udtrykkelig er bestemt, at „Adgangen til Kirken og de i denne Lov omhandlede Gudstjenester og kirkelige Handlinger skal staa aaben for alle“, vil man altsaa ved at give Frimenighedspræst Rørdam Tilladelse til at bruge Folkekirkens Kirker give Folkekirkens Medlemmer Adgang til at faa deres Børn døbt efter et Ritual, der ikke er anerkendt i Folkekirken, saaledes at Spørgsmaalet om Omdaab derved bliver brændende. At paatvinge Folkekirken en saadan Situation er at paalægge den en Byrde, den neppe kan bære.

Derimod vilde jeg anse det for overmaade ønskeligt at ændre Lov af 19. April 1907, § 5, saaledes, at der gives Dissenters Adgang til ved Begravelser at bruge Folkekirkens Kirkebygninger, hvor der ikke forefindes Begravelseskapel. Det er sket flere Gange her i Aalborg Stift, at man har anmodet mig om at give en saadan Tilladelse ved Begravelse af Dissenters, og det har været mig meget pinligt at maatte henvise til, at Loven forbød det.

Sluttelig skal jeg endnu tilføje, at hvis den for Tiden verserende Proces om Ejendomsretten til Nazareths Kirken i Ryslinge skulde falde saaledes ud, at Frimenigheden mistede Retten til Brug af denne Kirke, finder jeg, at der vilde være Grund til at overveje Muligheden af at lovfæste en Ordning, hvorved Frimenigheden fik Lov til at bruge denne ene Kirke, hvis den derom kunde opnaa Overenskomst med Valgmenigheden, dog paa Vilkaar af, at Frimenighedspræsten ikke foretog Daab for andre end Frimenighedens Medlemmer.

Chr. Ludwigs.

Biskoppen over Københavns Stift.